ᲑᲘᲑᲚᲘᲝᲗᲔᲙᲐ

ᲛᲠᲝᲚᲔᲢᲐᲠᲔᲑᲝ ᲧᲕᲔᲚᲐ ᲥᲕᲔᲧᲜᲘᲡᲐ, ᲨᲔᲔᲠᲗᲓᲘᲗ!

ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲘ

ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ, ᲡᲐᲥᲐᲠᲗᲕᲔᲚᲝᲡ ᲡᲡᲠ ᲣᲛᲐᲦᲚᲔᲡᲘ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲓᲐ ᲛᲘᲜᲘᲡᲢᲠᲗᲐ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲝᲠ�გᲐᲜᲝ

КОМУНИСТИ — ОРГАН ЦК КП ГРУЗИИ, ВЕРХОВНОГО СОВЕТА И СОВЕТА МИНИСТРОВ ГРУЗИНСКОЙ ССР

ᲒᲐᲖᲔᲗᲘ ᲒᲐᲛᲝᲓᲘᲡ 1920 ᲬᲚᲘᲡ 3 ᲘᲕᲜᲘᲡᲘᲓᲐᲜ

№ 148 (19290) ᲞᲐᲠᲐᲡᲙᲔᲕᲘ, 28 ᲘᲕᲜᲘᲡᲘ, 1985 ᲬᲔᲚᲘ ᲤᲐᲡᲘ 3 ᲙᲐᲞ.

ᲗᲐᲗᲑᲘᲠᲘ ᲡᲙᲙᲞ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲨᲘ

ᲡᲙᲙᲞ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ 27 ᲘᲕᲜᲘᲡᲘᲡ ᲒᲐᲛᲘᲗᲐᲠᲗᲐ ᲗᲐᲗᲑᲘᲠᲘᲡ ᲘᲜᲤᲝᲠᲛᲐᲪᲘᲘᲡ ᲡᲐᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲨᲔᲛᲝᲛᲬᲚᲔᲑᲐᲗᲐ ᲮᲔᲚᲛᲫᲦᲕᲐᲜᲔᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲗᲐᲗᲑᲘᲠᲘ. ᲗᲐᲗᲑᲘᲠᲘᲡ ᲓᲐᲜᲘᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲛᲦᲕᲔᲚᲘ ᲨᲔᲛᲝᲛᲬᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲓᲐᲡᲐᲮᲐ ᲒᲐᲛᲝᲪᲚᲘᲚᲘ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲘᲡ ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲘᲡᲨᲘ ᲛᲘᲛᲦᲕᲔᲚᲘ ᲡᲙᲙᲞ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲝᲛᲘᲢᲔᲢᲘᲡ ᲞᲠᲔᲖᲘᲓᲘᲣᲛᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲕᲘᲗ ᲨᲔᲛᲐᲯᲐᲛᲔᲑᲔᲚᲘ ᲞᲠᲝᲒᲠᲔᲡᲘᲡ ᲓᲐᲬᲧᲔᲑᲘᲡᲨᲘ ᲛᲘᲛᲦᲕᲔᲚᲘ ᲞᲐᲠᲢᲘᲣᲚᲘ ᲝᲠᲒᲐᲜᲘᲖᲐᲪᲘᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐᲡ ᲓᲐᲛᲐᲡᲗᲐᲜ ᲓᲐᲙᲐᲕᲨᲘᲠᲔᲑᲣᲚᲘ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲘᲡ ᲒᲐᲛᲯᲐᲚᲔᲑᲚᲘᲡ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛ

პარტიის გეგმებს—მუშური მხარდაჭერა

(დასასრული)

ვაპყრთ უმაღლესი ხარისხის შეაბამის პროდუქციაზე ქვეყნია და მოსახლეობის საკრიებთა დაკმაყოფილების უზრუნველყოფას. ამასთან დაკავშირებულ ვვაროულდობთ განვახორციელოთ მუშაობა მართვის აპარატის შემცირებისა და გამარტივებისათვის, ზედმეტი რგოლების გაუქმებისათვის.

გათვალისწინებულია გაერთიანებებისა და საწარმოების დამოუკიდებლობისა და პასუხისმგებლობის მნიშვნელოვანი გაფართოება, სამთოფო ფასების სისტემის, პირდაპირი კავშირის სრულყოფა, შრომითი კოლექტივების მატერიალური სტიმულირების გაუმჯობესება. მხედველობაში გვაქვს შვემნთი ისეთი ბიობები, რომ კოლექტივებისათვის ხელსაყრელი იყოს აწარმოონ და დანერგონ ახალი ტექნიკა, გამოუშვან უმაღლესი ხარისხის პროდუქცია, მიაღწიონ შრომის უდიდეს ნაყოფიერებას.

თვისებრივად ახალ ტექნიკურ საფუძველზე წარმოების გადაყვანა ახალ მოთხოვნებს უუნებს კადრების ცოდნასა და კვალიფიკაციას. ამასთან დაკავშირებით მიზნიდან უმაღლესი და საშუალო სპეციალური განათლების სერიოზულად გარდაქმნის საჭიროება. უნდა დაეხვეწოთ საბალო მეურნეობაში ყველა დასაქმებულის — მუშის, ინჟინრის, მართვის სპეციალისტის კვალიფიკაციის ამაღლებისა და გადამზადების სისტემა.

ყოველივე ამაზე საფუძველიანი სჯა-ბაასი გამმართა თათბირზე. და ეს მუშაობა უკვე დაეიწყეთ. იგი ატტიუად წარმოების ცენტრალურ კომიტეტში, მთავრობაში, საგეგმო და სამეურნეო ორგანოებში.

პარტიის მიერ ეკონომიკაში საქმის ვითარების გულახდილ და პრინციპულ შეფასებას, მოქმედების ჭკვიან პროგრამას, მომთხოვნელობას კადრების მიმართ სრული გაგებით ეკიუბანან ქვეყანაში, თქვა შემდეგ ორატორმა. მუშათა, კოლმეურნეთა, ინჟინერ-ტექნიკურ მუშაკთა, მეცნიერთა გამოხმაურებანი, რომლებიც სკკპ ცენტრალურ კომიტეტსა და სხვა ცენტრალურ ორგანოებში მოდის, მოწმობს, რომ ისინი მხურვალედ უჭერენ მხარს მეცნიერ-ტექნიკური პროგრესის დაჩქარებისათვის გამიზნულ პარტიის კურსს, ელლიბენ ყველაფერი იღონონ მისი განხორციელებისათვის.

მას საბჭოთა ადამიანები დიდ ამედეს უკავშირებენ. იზრდება შრომელთა დაინტერესება საზოგადოებრივი საქმეებით, მაღლდება ადამიანის განწყობილება. მტკიცდება რწმენა, რომ პატერსანი და შრომისმოყვარე ადამიანები, ასეთები კი ჩვენს ქვეყანაში დიდი უმრავლესობა, ომუშავებენ უფრო საინტერესოდ და უკეთ იცხოვრებენ.

დიდი ყურადღებით შეხვდნენ თათბირის შედეგებს სოციალისტურ ქვეყნებში, კომუნისტურ და მუშათა პარტიებში. განსაკუთრებით აღნიშნავენ, რომ ეკონომიკის მომწიფებულ პრობლემებს ჩვენი ქვეყანა წყვეტს იმ გზით, რომ კიდევ უფრო ავთანრებდეს და უფრო სრულად იყენებდეს სოციალისტური წყობილების ძირითად უპირატესობებს და, უწინარეს ყოვლისა, გეგმიანი ეკონომიკის უდიდეს შესაძლებლობებს, ცხოვრების სოციალისტური წესის, საბჭოთა დემოკრატიის შემდგომი სრულყოფით საზოგადოების ყველა ფენის დაინტერესებას.

ჩვენი შშვიდობიანი გეგმები, რომლებსაც იწონებს საბჭოთა ხალხი, ლაგარს სკკპნ ანტასაბჭოურ მონაწორებს საბჭოთა ეკონომიკის ორადგოროტიულობის, " ორადინამიკურობის შესახებ, იმის შესახებ, თითქოს მას არ შეეძლოს გადაწყვეტის თანამედროვე მეცნიერულ-ტექნიკური პროგრესის დიდი მასშტაბის პრობლემები.

გამოხმაურებანი, ბუნებრივია, სხვადასხვაგვარია, მაგრამ ყველა ისინი ერთ რამეს მოწმობენ: გულახდილად და კონსტრუქციულად ვილაპარაკეთ რა ჩვენს ახალ ამოცანებზე, გადავდგთ დიდი ნაბიჯი სწორი მიმართულებით, შეკიმუშავეთ ღონისძიებანი, რომლებიც ქვეყანას მიზნად უსახავენ ისტორიული მასშტაბის ძვრების განხორციელებას.

მაგრამ საკმარისი არ არის შეიმუშაოთ სწორი პოლიტიკა, დავადგეთ სწორ კურსს, მივიღოთ კარგი გადაწყვეტილებანი. მთავარია უზრუნველყოთ მათი შესრულება, დავიწყოთ მოქმედება. ხალხ ვუსვამ: სწორედ მოქმედება. არ უნდა დაეშვათ, რომ დასახული ნაბიჯების სისწორეზე მყვირალა სტაფვებმა შთანთქნ რეალური პრაქტიკული საქმეები. შეეწყარებელია დაყოვნება ზემოდან რაღაც ახალი მითითებებისა და განკარგულებების მოლოდინში. უნდა ვიმოქმედოთ დღეს, ახლავე და ყველამ ერთად, რთა ერთიან ნაკადად გაეკერთიანოთ მეურნეობის ყველა რგოლის მეცადინეობა. ყოველი ჩვენგანი უნდა გაანეწყოს ახლებურად, ძალა მოიკრიფოს, იმუშაოს უდიდესი პასუხისმგებლობითა და ენერგიით. შეეწყარებელია და არც უნდა შეეფრიგდეთ კონსერვატიზმსა და გულგრილობას, არაორგანიზებულობასა და მფლანგველობას, ბიუროკრატიზმსა და საქმის გაჭიანურებას.

ამ დღეებში პოლიტბიუროს გაანიხილა თათბირის შედეგები, ერთსულოვნად მოიწონა ისინი და მიიღო შესაბამისი დადგენილება. ამით მის იდეებს, ბალანსებს, პრაქტიკულ ღონისძიებებს მიენიჭა პარტიული დოკუმენტის ძალა, და ჩვენ თითქოს დავიწყეთ ჩვენი მუშაობის არანაკლებ მნიშვნელოვანი, მომდევნო ეტაპი — შემოშაეებული სტატეგიის რეალიზაციისთვის პრაქტიკული საქმიანობის ეტაპი.

ზედა ეშელონებში, როგორც უკვე ეთქვა, ასეთი მუშაობა დაიწყო, და სკკპ ცენტრალური კომიტეტი მის მიმდინარეობას, მკაცრ კონტროლს დაუწესებს.

ამასთან საქმის წარმატება, ყველა ჩვენი წამოწყების შედეგები დამოკიდებულია მუშებზე, კოლეგებზე, ინტელიგენციაზე. სამოლოო ანგარიშით ყველაფერი წყდება საამქროებში და მშენებლობებზე, საგლინე დგანებსა და ავტომანქანებზე ნაზებზე, მიწოდებისა და ფერმებში, სამეცნიერო ლაბორატორიებსა და საკონსტრუქტორო ბიუროებში. ვერ შეეძლები ჩვენი განვითარების დაჩქარებას, თუ არ დავეყოფინთ ხალხს ცოცხალ შემოქმედებას, ცხოვრების ყველა სფერში უკეთესობისაკენ ცვლილებებით მილოხების დინტერესებს. „სოციალიზმი, — გვასწავლიდა ვ. ი. ლენინი, არ იქნება ზვეიდან ბრძანებით. მის სულს ეუცხოება კაზონურ-ბიუროკრატიული ავტომატიზმი; ცოცხალი, შემოქმედებითი სოციალიზმი თვით ხალხის მასების ქმნილებაა".

საჭიროა, რომ მშრომელთა მასებმა ხელი მოჰკიდონ დასახული ამოცანების გადაწყვეტას, თავიანთი საკუთარ საქმედ აღიქვან ისინი. პარტია უწინარეს ყოვლისა მიმართავს მუშათა კლასს. ამას ასწავლიდა კომუნისტების ლენინი, რომელსაც მუშათა კლასი მიანნდა სოციალიზმის მტკიცე საყრდენად, ძალად, რომელსაც შეუძლია იკისროს გადგომა თავისაზე, უჩვენოს მაგალითი, თუ როგორ მუდგეს და გადაჭრას საერთო-სახალხო, საერთო-სახელმწიფოებრივი პრობლემები.

მუშათა კლასის უდიდესი პოლიტიკური გამოცდილება, მისი იდეოლოგია, მაღალი შეგნება, ნებისყოფა, დისციპლინა, პროლეტარული შეურიგებლობა ნაკლოვანებებისადმი, სოციალური სამართლიანობის გრძნობა რაზმავს და აკავშირებს მთელ ჩვენს საზოგადოებას, შესაძლებლობას ძლევს გულდაჯერებითა და ოპტიმიზმით იაროს წინ. პარტია დიდად აფასებს მუშათა კლასის ავანგარდულ როლს, ფიქრობილება მის ნდობასა და მხარდაჭერას. პარტია კვლავაც ყოველ ღონეს იხმარს მუშათა კლასთან კავშირის განმტკიცებისათვის.

ცენტრალური კომიტეტი დარწმუნებულია, რომ მუშათა კლასი, კოლმეურნე გლეხობა და სახალხო ინტელიგენცია ენერგიულად განხორციელებენ ქვეყნის სოციალურ-ეკონომიკური განვითარების დაჩქარების ეტაპს. უკვე ახლა საჭიროა საქმეში ჩაეგბათ ეფექტანობისა და ხარისხის ამაღლების ყველა რეზერვი და საშუალება. ამას ხაზს ეუსვამ იმიტომ, რომ დღეს საკონტროლო ციფრების საფუძველზე დარგებსა და რესპუბლიკებში, საერთიანებებსა და საწარმოებში იწყება მეთორმეტე ხუთწლიდის გეგმაზე მუშაობა.

მისთვის მუშაობას ნამოვიღებ საქმიანი, საოფლეთათო-სახალხო ხასიათი უნდა „მივანიჭოთ. ყოველი ღონე უნდა ვიხმაროთ იმისათვის, რომ ძირითად მამართულებათა დაკალებებს შეეუქნაო ბტიოდ მატერიალური ბაზა, შეეიმუშაოთ მათი შესრულების რეალური და ეფექტანი ღონისძიებები, დიახ, სწორედ რეალური და ეფექტანი. ეს ის ემნიშვნელოვანესი ეკონომიური, სოციალური და პოლიტიკური ამოცანაა.

ჩვენ ბევრ რაგს ველით უარიანის სს რესპუბლიკის მუშების, კოლმეურნეების, ინტელიგენციის, მისი პარტიული ორგანიზაციისაგან. რესპუბლიკის შრომიელები სამარტლთანად ამაყობენ თავიანთი ინდუსტრიით, სოფლის მეურნეობით, მეცნიერებით და კულტურით. რესპუბლიკას მნიშვნელოვანი წვლილი შეუტანია ეროვნული ეკონომიკურ და თავდაცვითს ძლიერებაში. იგი სახელმწიფოს ანძლვას ეროვნული შემოსავლის თითქმის მეხუთედზე მეტს, ფოლადისა და ნავლინის მესამედზე მეტს, სოფლის მეურნეობის პროდუქციის მნიშვნელოვან ნაწილს. ყოველი წარმატება ნიშნავს საერთო-სახალხო დოვლათის არსებობის მატებას, მაგრამ სამაგიეროდ ყოველი შეფერხებაც მუშაობაში განსაკუთრებით საგრძნობია.

უკარიანის ეკონომიკა განაგრძობს წინსვლას, მაგრამ საქმის, გაუმჯობესების რეზერვები ჩვენ ბევრი გვაქვს. რესპუბლიკისათვის მეთორმეტე ხუთწლედის სპროექტი მონახაზებში გათვალისწინებულია საკმაოდ მაღალი მიზნები. არსებითად იზრდება სამრეწველო პროდუქციის მოცულობა, განსაკუთრებით მანქანათმშენებლობისა და ლითონდამუშავების, ქიმიური და ნავთობქიმიური მრეწველობის დარგში. დიდი ყურადღება ეთმობა ენერგეტიკის განვითარებას. გათვალისწინებულია აგროსამრეწველო კომპლექსის დარგების აღმავლობა.

როგორც იცით, სკკპ ცენტრალურ კომიტეტში გამართულ თათბირზე სერიოზულად გაეკვრიტიკეთ სსრ კავშირის შავი მეტალურგიის სამინისტროს მუშაობა. ეს კრიტიკა რესპუბლიკის სამინისტროსაც ეხება. ლითონპროდუქციის წარმოებისა და მიწოდების დაკალიანების დიდი ნაწილი ხომ თქვენი რესპუბლიკის საწარმოებზე მოდის.

შავი მეტალურგია ბოლო ხუთწლედებში ვერ ასრულებს გეგმებს. დღეს ეს დარგი სულ უფრო ხშირად არღვევს სახალხო მეურნეობის შუშაობის რიტმს. ეს არასასურველი იყო აქამდე, მით უმეტეს დაუშვებელია ახლა, როცა საბჭოთა მანქანათმშენებლობის წინაშე უდიდესი ამოცანები დგას. შექმნილი ვითარების მიზეზია დარგის ძირითადი ფონდების ნელი განახლება. ამავე დროს მათ რემონტს უდიდესი სახსრები ხმარდება. შეშფოთებას იწვევს შენელება ახალი პროგრესული მოწყობილობისა და ტექნოლოგიური პროცესების ათვისებაში, უფრო ეკონომიურ და მაღალხარისხოვან სახეობათა ლითონპროდუქციის გამოშვებაში.

ნელი შენდება ახალი ტრენინის ობიექტები. თქვენს ქარხანაშიც ახალი, საშოალო სორტოული დგანის „550"-ის მშენებლობა უკვე ხოთი წელია მიმდინარეობს, და ამ პერიოდში ათვისებულია მისი სახარჯთაღრიცხვო ღირებულების მხოლოდ მესამედი.

ამას წინათ სკკპ ცენტრალურმა კომიტეტმა და სსრ კავშირის მინისტრთა საბჭომ მიიღეს დადგენილება ფოლადისა და ლითონის ტექნიკური განახლების შესახებ. იგი სახეს დარგის საწარმოო ფონდების კარდინალური განახლების, ინტენსიური ფაქტორების მობილიზებისა ბაზაზე მისი თვისებრივად ახალ ტექნიკურ დონეზე ამაღლების ღონისძიებათა ფართო კომპლექსს.

მომავალი მუშაობის მასშტაბი უდიდესია. მეთორმეტე ხუთწლედში გათვალისწინებულია ავამქმედოთ ნამზადის უწყვეტი გამოდნობის მანქანები და გავაორაკეოთ ფოლადის ჩამოსხმა ამ პროგრესული მეთოდით, მოვამდინოთ პირველი ხუთწლედების პერიოდში აშენებული საწარმოების რეკონსტრუქცია და ტექნიკური განახლება, ამასთან მარტებლ ღონეები შეაცვალოთ კონვერტერებთა და ელექტროფოლადსდნობი ღუმელებით, განვახორციელოთ სხვა დიდი ღონისძიებები.

მნიშვნელოვანია, რომ ერთდროულად გათვალისწინებულია გადაწყვეტა სოციალური საკითხებიც — მექანიზაციის დონე ფიმადლდეს შრომას, გაუმჯობესდეს მისი პირობები. ამიტომ, როგორც ჩნას, ზედმეწევნით უნდა ეაამეშოთ ქარხნის განვითარების პერსპექტივები.

ქარხანაში საუბრის დროს ბევრი ლაპარაკი იყო ხისი ძირეული რეკონსტრუქციის შესახებ. ჩამოგვითვალეს შესაძლო ვარიანტები, გვიჩვენეს წინასწარი განგაარიშებები. მაგრამ წლები მიდის, საბოლოო ვარიანტი კი არაფა არა ჩანს. სსრ კავშირის შავი მეტალურგიის სამინისტრომ და სახელმწიფო საგეგმო კომიტეტმა უნდა დაარჩინონ ამ მომწიფებული საკითხის გადაწყვეტა. მაგრამ თქვენი როლიც არ არის მეორეხარისხოვანი, უფრო ენერგიულად უნდა იმოქმედოთ.

მინდა ყურადღება გავამახვილო მძიმე ფიზიკური და ნაკლებკვალიფიციური ხელის შრომის შემცირებაზე. ვიცი, თქვენთან ამ პრობლემაზე აქტიურად მუშაობენ. და მაინც, საქმის ვითარება არ უნდა გაკმაყოფილებდეთ. თქვენს საწარმოში ყოველი მეხუთე ჯერ კიდევ დასაქმებულია ხელის შრომაზე. უნდა ვიზრუნოთ, რომ ისეთი შრომის წილი მინიმუმამდე შეკამციროთ.

რეზერვების გამოძებნისა და ამოქმედებისათვის მუშაობა ახლა ყველგან ჩადგება, თქვა შემდეგ მ. ს. გორბაჩოვმა. მთავარი ბერკეტი, რა თქმა უნდა, მეცნიეროვნ-ტექნიკური პროგრესის დაჩქარებაა. ეა საჭიროა დროის დაუკარგავად, ყოველი ღონე ვიხმაროთ, რათა თითოეულ გაერთიანებაში, თითოეულ საწარმოში უზარუნველყოთ მეცნიერებისა და ტექნიკის უახლეს მიღწევათა მოწონავე გამოცდილების ათვისება.

ჩვენ დაძაბულ ხანაში ვცხოვრობთ. თქვენ ამას ხედავთ. იმაზე, შეუჯარეებთ თუ არა თქმა გამჩაღიტლეს, დამოკიდებულია მილიონობით ადამიანის ყოფნა-არყოფნა, დამოკიდებულია საერთოდ მთელი კაცობრობის ბედი.

შექმნილ პირობებში, ვწყვეტთრა საერთაშორისო შეიფიდობის გაფმკაცებას ამოცანებს, უწინარეს ყოველისა უნდა ვიფიქროთ იმაზე, რომ განვაამეცოცოთ სოციალიზმის ქვეყნების პოზიციები, ეს ბაზისი ემსახურებოდა ჩვენი ამსაწინაწინდელი შეზვიდრები და მოლაპარაკებანი ისეთი ქვეყნების ხელმძღვანელებთან, როგორიცაა ინდოეთი, სირია, ნიკარაგუა. ჩვენი აზრით, სოციალური პროგრესისა და ეროვნული განთავისუფლების კავშირი კაცობრიობის უკეთესი მომავლის საწინდარია.

პრინციპულად სხვა პოლიტიკას ადგანან იმპერიალისტური სახელმწიფოები. ისინი საუკუნეების მანძილზე ექსპლოატაციას უწევდნენ შრომას და ძარცვადნენ კოლონიათა ბუნებრივ რესურსებს, მათ ხალხებს სიღატაკეში აცხოვრებენენ. ახლაც ცდილობენ მოაჯაჭვონ ისინი კაპიტალიზმის სისტემას, ამასთან ყოველგვარი საშუალებით — ეკონომიკური და სამხედრო გზით, შეკარისა და დაშინების, წყალობათა მიეცემისა და მოსყიდვის გზით. ბევრ მათგანს უკვე ჰამოაცვეს ვალის მაგარი ყულფი და სულ უფრო უჭერენ მას. ცდილობენ ახალგაზრდა სახელმწიფოებს უკარნახონ, თუ რა პოლიტიკა განაზორციელონ საკუთარ სახლში. არასასურველი თუ ურჩებს ამხობენ და ხოცავენ. ეს ჩვეულებრივ პრაქტიკად გიიხდეს ეგრეთ წოდებული „თავისუფალი სამყაროს" სახელმწიფოებმა, რომლებიც კოლონიალისტურ პოლიტიკას ადგანან.

სწორედ ის, რომ კაპიტალიზმის აგრესიულ ძალებს არ სურთ ნამდვილად ცნონ ყველა სახელმწიფოს სუვერენიტეტისა და დამოუკიდებლობის, თავისი განვითარების გზების თავისუფალი განსაზღვრის უფლება, ცდილობენ „თავს მოაზეინონ თავიანთი ნება, რადაც უნდა დაუჯდეთ დადაკეთონ ნა სახე უცვალონ თავიანთ ყაიდაზე თანამედროვეს მსოფლიოს — სწორედ ეს არის დღეს ხალხებისათვის საშიშროების ყველაზე დიდი წყარო, ყველაზე დიდი საფრთხე საყოველთაო მშვიდობისათვის.

დღეს საკითხთა საკითხია მსოფლიოში გაჩაღებული გამალებული ეიიარაღების შეწყვეტა, იარაღის დაგრძოვებული მარაგის შემცირებაზე გადასვლა, ხაზი გაუსვა მ. ს. გორბაჩოვმა. არსებითად ჩვენ არ გვქონდეს ბირთვული და სხვა იარაღი ამისათვის, რომ ნორმალური ურთიერთობა დავამყაროთ კაპიტალისტურ სამყაროსთან, თუ იგი, რა თქმა უნდა, ხელს აიღებს აგრესიულ ზრახვებზე სსრ კავშირისა და სხვა სოციალისტური ქვეყნების მიმართ.

ჩვენ მზად ვართ შეეკიბროთ კაპიტალიზმს მხლოდ და მხოლოდ მშვიდობიანი, ლიმპრენელობითი საქმიანობის სარბიელზე. ამიტომ მხარს ეუჭერთ პოლიტიკური დალოგისა და ურთიერთმოქმედების განვითარებას კაპიტალისტურ ქვეყნებთან, ურთიერთსულყოველსა სავაჭრო-ეკონომიკური, სამეცნიერო-ტექნიკური და კულტურული კავშირის ფართო განვითარებას, მზად ვართ განვავითაროთ ეს კავშირურთიერთობა სტაბილურ, ვრძელვადიან საფუძველზე. მაგრამ ეს უნდა იყოს პატიოსანი, ნამდვილად ხელსაყრელი კავშირურთიერთობა ყოველგვარი დისკრიმინაციის გარეშე. იმის ცდები, რომ გამოიყენონ, მაგალითად, ვაჭრობა ჩვენს საშნაო საქმეებში ჩარევისათვის, უიმედო საქმეა. ჩვენ ისეთი ვაჭრობა არ გვჭირდება, უიმისოდაც იოლად გავალთ.

ჩვენ მზად ვართ მოვრიგდეთ არა მარტო გამლეგული შეიარაღების შეწყვეტის თაობაზე, არამედ მათ ყველაზე დიდ შემცირებაზეც, თუნდაც შემდეგ საყოველთაო და სრულ განიარაღებაზეც. ახლა, როგორც იცით, ევროპაში მიდინარეობს მოლაპარაკება ამერიკის შეერთებულ შტატებთან. ამ მოლაპარაკების ამოცანაა, როგორც იგი ესმის საბჭოთა ხელმძღვანელობას, გამალეგული შეიარაღების შეწყვეტა დედამიწაზე და მისი თავიდან აცილება კოსმოსში. ჩვენ დავთანხმდით მოლაპარაკებაზე, რათა ნამდვილად მივაღწიოთ ამ მიზნებს. მაგრამ როგორც ყველაფრიდან ჩანს, ამერიკის შეერთებული შტატების იდეოლოგიაა და სამხედრო-სამრეწველო კომპლექსი, რომელსაც იგი ემსახურება, სწორედ ეს არ სურთ. სერიოზულ მორიგებათა მიღწევა, როგორც ჩანს, არ შეიძლ ბთოს გეგმებში. ისინი განაგრძობენ მასობრივი მოსპობის ახალ სახეობათა იარაღის დაჩქარებული შექმნის გაგანტური პროგრამის განხორციელებას. ეს ეგეგმილ ეს ეიეგეგ ეგეგ ეგ ეგ

ᲣᲙᲣᲠᲗᲝᲗᲘᲡ

ᲤᲐᲥᲢᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲛᲝᲕᲚᲔᲜᲔᲑᲘ

27 ᲝᲥᲢᲝᲛᲑᲠᲘᲡᲘ ᲡᲐᲙᲚᲘᲡᲘ ᲘᲣᲬᲧᲔᲑᲐ

ᲓᲐᲕᲣᲠᲩᲐᲠᲝᲗ ᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲣᲚ-ᲢᲔᲥᲜᲘᲙᲣᲠᲘ ᲞᲠᲝᲒᲠᲔᲡᲘ

ᲔᲙᲝᲜᲝᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲣᲠᲗᲘᲔᲠᲗᲝᲑᲘᲡ ᲓᲐᲮᲛᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲛᲔ-40 ᲡᲮᲓᲝᲛᲐᲛᲓᲔ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐ ᲓᲐᲯᲔᲛᲝᲥᲠᲐᲢᲘᲐᲡ

ᲕᲐᲠᲨᲐᲕᲐ. ᲞᲝᲚᲝᲜᲔᲗᲘᲡ ᲓᲔᲓᲐᲥᲐᲥᲘᲡᲐᲛᲘᲡ ᲛᲔᲜᲐᲠᲗᲑᲐᲗᲐ ᲛᲔᲝᲠᲔᲗᲐᲑᲘᲡ ᲓᲔᲠᲗᲝᲡ ᲔᲙᲝᲜᲝᲛᲘᲣᲠᲘ ᲣᲠᲗᲘᲔᲠᲗᲓᲐᲮᲛᲐᲠᲔᲑᲘᲡ ᲗᲐᲜᲐᲛᲨᲠᲝᲛᲚᲝᲑᲘᲡ ᲡᲐᲑᲭᲝᲡ ᲡᲔᲡᲮᲘᲡ ᲛᲔᲝᲠᲔ ᲓᲦᲔᲡ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓᲔᲑᲘ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲔᲡᲐᲮᲔᲑ — „ᲒᲐᲜᲛᲐᲠᲯᲕᲔᲚᲝᲕᲐᲜᲘ ᲙᲘᲜᲝᲠᲒᲘᲡ ᲞᲠᲝᲒᲠᲐᲛᲘᲡ ᲨᲔᲛᲣᲨᲐᲕᲔᲑᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲛᲝᲧᲔᲜᲔᲑᲘᲡ ᲞᲔᲠᲡ�პᲔᲥᲢᲘᲕᲔᲑᲘ ᲛᲔ-ᲗᲝᲠᲛᲔᲢᲘ ᲬᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ“. ᲐᲛ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲒᲐᲜᲮᲝᲛᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲝ-ᲙᲕᲚᲔᲕᲘᲗᲘ ᲓᲐᲤᲣᲫᲜᲔᲑᲣᲚᲘ ᲠᲘᲡᲣᲜᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲑᲐᲛᲘᲡᲐᲓ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲔᲠᲩᲔᲣᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲒᲐᲜᲮᲝᲛᲚᲘᲡ ᲡᲐᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲝ-ᲙᲕᲚᲔᲕᲘᲗᲘ ᲓᲐᲤᲣᲫᲜᲔᲑᲣᲚᲘ ᲠᲘᲡᲣᲜᲔᲑᲘᲡ ᲨᲔᲡᲐᲑᲐᲛᲘᲡᲐᲓ ᲛᲝᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲗᲐ ᲨᲠᲝᲛᲐ ᲓᲐ ᲒᲐᲛᲝᲧᲔᲜᲔᲑᲘᲡ ᲞᲔᲠᲡᲪᲔᲥᲢᲘᲕᲔᲑᲘ ᲛᲔ-ᲗᲝᲠᲛᲔᲢᲘ ᲬᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲦᲔᲡ ᲛᲘᲦᲔᲑᲣᲚᲘ ᲒᲐᲜᲪᲮᲐᲓ

ᲮᲔᲚᲛᲫᲦᲕᲐᲜᲔᲚᲝᲒᲘᲡ ᲣᲤᲚᲔᲑᲐ

ᲨᲐᲠᲜᲐᲚ ოქტომბერში გაზეთ „კომუნისტში“ გამოქვეყნდა კრიტიკული წერილი „ხელმძღვანელობის უფლება“, რომელშიც მხილებული იყო საქართველოს შაქრის კომბინატის დირექტორი კ. მამულაშვილი. წერილში ნათქვამი იყო, რომ დირექტორი ბოროტად იყენებს ხელმძღვანელობის უფლებას, თავისი საქციელით, ხელქვეითებისადმი მოპყრობით ქმნის კონფლიქტურ სიტუაციებს, მისი თვითნებობისა და თავკერძობის წყალობით ეგზეკუტიფაფილი თანამშრომელთა სამსახურიდან დათხოვნისა და მიღების ელემენტარული წესები, დირექტორს საქმეზე გული არ შესტკივა, ადამიანებთან მუშაობა არ იცის და, საერთოდ, არ გააჩნია ხელმძღვანელისათვის საჭირო თვისებები. ყოველივე ამის მიუხედავად, საქართველოს სსრ კომის მრეწველობის სამინისტრო რატომღაც მხარს უჭერს მას და არაფრად აგდებს უარაფფით ზეგავლენას, რომელსაც დირექტორის ეს თვისებები ახდენს კოლექტივის მორალურ-ზნეობრივ ატმოსფეროსა და გუნება-განწყობილებაზე.

წერილს საფუძვლად დაედო საწარმოს კოლექტივის წევრთა მიერ შემოტანილი საჩივრები, რომლებიც შეამოწმეს რედაქციის მუშაკებმა.

კონკრეტულ ფაქტებზე დაყრდნობით, საწარმოში შექმნილი ვითარების ზოგად სურათს რომ იძლეოდა, გაზეთი დასძენდა: საქართველოს შაქრის კომბინატის მუშაობაში არსებული სერიოზული შეცდომები, ხარვეზები და ნაკლოვანებები უფრო ღრმა ანალიზს მოითხოვსო და იმედს გამოთქვამდა, რომ პარტიის ქარელის რაიკომი და საქართველოს სსრ კომბის მრეწველობის სამინისტრო არ დაუყოვნებდნენ ამ საქმეს.

რაიკომი და სამინისტრო მართლაც დაუყოვნებლივ გამოეხმაურნენ გაზეთის კრიტიკას და... გაწყვეტინებენ სარეგებით მიმართულ ზეადგომ ორგანოებს—გაზეთის კრიტიკა უსაფუძვლოო. რაღა თქმა უნდა, იჩიენა ბარდაჭერით შეგულისებელმა დირექტორმაც — გაზეთმა ცილი დამწამო.

გამოიყო კომპეტენტური კომისია, რომელმაც შეისწავლა და გაარკვია საქმის ვითარება და დასკვნა, რომ გაზეთის გამოსვლა სავსებით სამართლიანი იყო. ამასთან, რადგან შაქრის ჭარხლის გადამუშავების გახურებული სეზონი იდგა, კომისიამ მიზანშეწონილად ცნო კომბინატის დირექტორის საკითხი სეზონის დამთავრების შემდეგ განეხილათ, ამიტომ რედაქციაც პასუხს ცოტა მოგვიანებით მოელოდა.

გამოხდა ხანი, შაქრის ნედლეულის გადამუშავების სეზონიც გავიდა და ახალი სეზონისათვის მზადება დიწყო, მაგრამ გაზეთის კრიტიკული გამოსვლის გამო ოეკიერება არ ჩანდა და არა. სამინისტროშიც და რაიკომშიც, როგორც ჩანს, დაზარალებულის და განაწყენებულის პოზა მიიღეს და რედაქციას პასუხი არ აღირსეს, ხოლო ამით გათამამებული დირექტორი საქვეყნოდ გაპყეიროო და ბმებს აკრეკენდა — რედაქცია იქით გავამტყუნე და წერილის ავტორებიც საკადრისად დაისაჯნენ.

შეიძლებოდა ასეთი პოზიცია და განწყობილება წერილშან გრძნობებად ჩაგვეთვალა, რაზეც იქნებ გამოდექენებაც არ ღირდეს, ყოველივე ეს საერთო საქმეს რომ არ ეწინააღმდეგებოდეს. კრიტიკული წერილის გამოქვეყნებიდან უკვე 9 თვე გავიდა და კომბინატში შვიდი და ოთხი თანამშრომელი ეკავა და ხელფასიც მეტი ჰქონდა. მაგ რატომ, რა მიზნით გადავიდა პუნქტის გამგედ?

მკითხველს, ალბათ, ერთი კითხვა დაებადება, და სავსებით ბუნებრივიც იქნება: კრიტიკა უნდა გვეხმარებოდეს, ხოლო თუკი გაზეთის კრიტიკული გამოსვლის შემდეგაც კვლავ ისეთი მდგომარეობაა და უარესიც, მაგ რით გამოიხატება ეს დახმარება?!

მაგრამ კრიტიკა ხომ იმით გვეხმარება, რომ ნაკლზე მიგვითითებს, საკუთარ გულში ჩაგვხედებს, გამოგვაფიზხლებს, მაგრამ თუ ყურის დაგდების და საკუთარი ნაკლის დანახვის უნარი არა გაქვს და კრიტიკა მხოლოდ გაღიზიანებს, რა დახმარებაზე შეიძლება ლაპარაკი?

ხელმძღვანელის ერთ-ერთი თვისებაა უნდა იყოს საკუთარი ნაკლისათვის თვალის გასწორებისა და აღიარების უნარი. თუ ეს არ შეგიძლია, ადამიანებთან ურთიერთობაც არ იცი და ხელმძღვანელის სხვა ღირსებებსაც მოკლებული ხარ, მაღალი თანამდებობის პრეტენზია და უფლებაც არ უნდა გქონდეს.

რაკი ამ ცხრა თვის განმავლობაში რედაქციას გაზეთის კრიტიკულ გამოსვლაზე პასუხი არ აღირსეს, ის მაინც შეეძლო დირექტორს კ. მამულაშვილს, დროით ესარგებლა და დიმბაკაცებინა, რომ არც ისეა საქმე, რედაქციაში რომ ჰგონიათ მას შეუძლია უნარიანად გაუძღვეს მეურნეობას, პირიქით კი დაამტკიცა.

რედაქცია იმედოვნებს, რომ პარტიის ქარელის რაიკომი და კვლის მრეწველობის სამინისტრო სათანადო პასუხს გამოგზავნას არ დააყოვნებენ.

მ. მიქაძე,
ვ. კასარაძე,
„კომუნისტის“ ხაე. კორეს-პონდენტები.

ᲮᲔᲚᲛᲫᲦᲕᲐᲜᲔᲚᲝᲒᲘᲡ ᲣᲤᲚᲔᲑᲐ

ᲕᲘᲗᲐᲒᲠᲝᲕᲔᲚᲗᲐ ᲞᲠᲔᲛᲘᲔᲠᲐ

ᲪᲘᲜᲫᲐᲫᲔ კ. ხეთაგუროველის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრის ქართულმა დასმა ფრუნზეგინა აკაკი გეწყალის ორნაწილიანი ახალი პიესა-ტრაგედია „მე გაკვლევდი ქანდაკებად“, რომელიც დადგა თეატრის მთავარმა რეჟისორმა, ხელოვნების დამსახურებულმა მოღვაწემ უ. მინდიაშვილმა, მხატვარი შ. ხუციშვილი.

სპექტაკლში მონაწილეობენ მსახიობები რ. ოტიაშვილი (ბადრი), ნ. ჯიოშვილი (ლოლა), ც. გიგაფური (შეგი), ზ. გასიეკი (შაკო), გრ. ქოქოეები (ბოხლო), ჯ. ბოჩაშვილი (ბაკალ), დ. ყორანაშვილი (ანდრო), გ. ქრისტესიაშვილი (გიგა), ჰ. ბოგიძე (ჩოროა), ი. ბეჭიეკეი (დიანა), მ. ჩხეტიანშვილი (აგნესა), შ. ცხოვრებაია (ფილიპე), ო. ხიდაშელი (არკადი), თ. მეშვილდე (ზემდეგი), თ. პეროჭაშიაშვილი (ეპიტანნი), ჯ. ბუღუხაძე (ბერმანელი ტყეკი), ა. დეკბეკ (ეკიმი), თ. კეკოშვილი (ჭილაფი), მოსწავლეები ნინო მინდიაშვილი და მამეკა ხიდაშელი (ბადრის შვილები).

ახალი სპექტაკლი გამარჯვების 40 წლისთავს მიეძღვნა.

ᲥᲝᲛᲔᲜᲘᲢᲘ

ᲩᲕᲔᲜᲘ ᲕᲘᲖᲘᲢᲝᲠᲘ ᲓᲐ ᲢᲔᲚᲔᲤᲝᲜᲘᲡᲐ

380009, ᲗᲑᲘᲚᲘᲡᲘ-9Გ. ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ Ქ. 14.

ᲠᲔᲓᲐᲥᲪᲘᲐ:

ᲒᲐᲛᲒᲔᲒᲛᲐᲠᲘᲡ ᲛᲝᲕᲐᲚᲔᲝᲑᲘᲡ — 99-93-03, 99-03-09, ᲐᲜᲓᲠᲔᲯᲘᲜᲘᲡ — 99-72-80, ᲙᲐᲛᲔᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡ — 99-66-10, ᲒᲐᲜᲪᲮᲝᲕᲘᲡᲛᲝᲛᲪᲔᲚᲘᲡ: ᲞᲐᲠᲢᲘᲖᲐᲜᲘᲡ ᲓᲐᲜᲘᲡ — 99-57-61, ᲛᲐᲠᲙᲔᲢᲘᲜ�გᲘᲡ ᲓᲔᲞᲐᲠᲢᲐᲛᲔᲜᲢᲘᲡ ᲙᲐᲠᲗᲘᲡ — 93-22-93, ᲡᲝᲪᲘᲐᲚᲘᲡ ᲛᲔᲜᲐᲯᲔᲠᲘᲡ — 99-52-46, ᲙᲠᲘᲖᲘᲡᲘᲜᲤᲝᲠᲛᲐᲪᲘᲘᲡ ᲓᲐ ᲙᲝᲜᲡᲣᲚᲢᲐᲪᲘᲘᲡ — 93-20-34, ᲡᲐᲯᲐᲠᲝᲑᲘᲡ ᲛᲝᲛᲬᲔᲓᲠᲝᲑᲘᲡ — 93-18-70, ᲛᲔᲪᲜᲘᲔᲠᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲐᲮᲚᲘᲡ ᲙᲝᲜᲡᲔᲠᲕᲐᲪᲘᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲝᲪᲘᲐᲚᲣᲠᲘ ᲙᲘᲜᲝᲡᲐᲛᲬᲠᲝᲑᲚᲝᲑᲘᲡ — 93-27-58, ᲡᲢᲣᲓᲔᲜᲢᲗᲐᲨᲠᲝᲛᲘᲡ ᲓᲐ ᲮᲔᲚᲛᲫᲦᲕᲔᲚᲝᲑᲘᲡ — 99-55-01, ᲙᲝᲠᲔᲡᲞᲝᲜᲓᲔᲜᲪᲘᲗᲐ ᲒᲐᲛᲪᲔᲚᲘᲡ ᲓᲐ ᲨᲔᲛᲝᲬᲘᲚᲕᲘᲡ — 99-05-29, ᲐᲮᲐᲚᲒᲐᲖᲠᲓᲘᲗ ᲘᲜᲤᲝᲠᲛᲐᲪᲘᲘᲡ — 93-16-90, ᲣᲪᲮᲝᲔᲗᲘᲡ ᲘᲜᲤᲝᲠᲛᲐᲪᲘᲘᲡ — 99-68-21, ᲨᲠᲝᲛᲔᲚᲗᲐ ᲛᲝᲜᲐᲠᲗᲔᲑᲘᲡ — 99-73-24, ᲘᲜᲡᲞᲔᲥᲪᲘᲘᲡ — 93-23-51, ᲡᲐᲥᲝᲜᲡᲣᲚᲢᲐᲪᲘᲝ ᲑᲘᲖᲜᲔᲡᲘᲡ — 93-95-21.

ᲡᲐᲙᲝᲠᲔᲡᲞᲝᲜᲓᲔᲜᲢᲝ ᲞᲣᲜᲥᲢᲔᲑᲘ:

ᲥᲝᲚᲮᲘᲡ — 290-68-47; ᲮᲝᲜᲗᲘ — 2-40-19; ᲒᲝᲗᲣᲠᲘ — 3-41-69; ᲪᲘᲜᲫᲐᲫᲔ 2-22-52; ᲯᲣᲗᲐᲘᲡᲘ — 5-26-36; ᲒᲝᲠᲘ — 2-33-10; ᲐᲮᲐᲚᲪᲘᲮᲔ — 2-03-13; ᲤᲝᲗᲘ — 5-58-69; ᲒᲣᲜᲓᲘᲓᲘ — 3-12-09; ᲧᲘᲗᲘᲡᲬᲧᲐᲠᲝ — 5-56-36; ᲗᲔᲚᲐᲕᲘ — 3-12-09; ᲧᲘᲗᲘᲡᲬᲧᲐᲠᲝ — 23-63; ᲒᲐᲚᲘᲡᲘ — 23-82.

ᲐᲮᲐᲚᲒᲐᲖᲠᲓᲘᲗ ᲓᲐᲑᲐᲯᲔᲓᲘᲚᲘ

ᲕᲣᲑᲠᲣᲜᲓᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲑᲐᲯᲔᲓᲘᲚᲘ

ᲪᲘᲜᲫᲐᲫᲔ კ. ხეთაგუროველის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრის ქართულმა დასმა ფრუნზეგინა აკაკი გეწყალის ორნაწილიანი ახალი პიესა-ტრაგედია „მე გაკვლევდი ქანდაკებად“, რომელიც დადგა თეატრის თავარმა რეჟისორმა, ხელოვნების დამსახურებულმა მოღვაწემ უ. მინდიაშვილმა, მხატვარი შ. ხუციშვილი.

სპექტაკლში მონაწილეობენ მსახიობები რ. ოტიაშვილი (ბადრი), ნ. ჯიოშვილი (ლოლა), ც. გიგაფური (შეგი), ზ. გასიეკი (შაკო), გრ. ქოქოეები (ბოხლო), ჯ. ბოჩაშვილი (ბაკალ), დ. ყორანაშვილი (ანდრო), გ. ქრისტესიაშვილი (გიგა), ჰ. ბოგიძე (ჩოროა), ი. ბეჭიეკეი (დიანა), მ. ჩხეტიანშვილი (აგნესა), შ. ცხოვრებაია (ფილიპე), ო. ხიდაშელი (არკადი), თ. მეშვილდე (ზემდეგი), თ. პეროჭაშიაშვილი (ეპიტანნი), ჯ. ბუღუხაძე (ბერმანელი ტყეკი), ა. დეკბეკ (ეკიმი), თ. კეკოშვილი (ჭილაფი), მოსწავლეები ნინო მინდიაშვილი და მამეკა ხიდაშელი (ბადრის შვილები).

ახალი სპექტაკლი გამარჯვების 40 წლისთავს მიეძღვნა.

ᲗᲔᲗᲐᲒᲣᲠᲝᲕᲔᲚᲗᲐ ᲞᲠᲔᲛᲘᲔᲠᲐ

ᲪᲘᲜᲫᲐᲫᲔ კ. ხეთაგუროველის სახელობის სახელმწიფო დრამატული თეატრის ქართულმა დასმა ფრუნზეგინა აკაკი გეწყალის ორნაწილიანი ახალი პიესა-ტრაგედია „მე გაკვლევდი ქანდაკებად“, რომელიც დადგა თეატრის თავარმა რეჟისორმა, ხელოვნების დამსახურებულმა მოღვაწემ უ. მინდიაშვილმა, მხატვარი შ. ხუციშვილი.

სპექტაკლში მონაწილეობენ მსახიობები რ. ოტიაშვილი (ბადრი), ნ. ჯიოშვილი (ლოლა), ც. გიგაფური (შეგი), ზ. გასიეკი (შაკო), გრ. ქოქოეები (ბოხლო), ჯ. ბოჩაშვილი (ბაკალ), დ. ყორანაშვილი (ანდრო), გ. ქრისტესიაშვილი (გიგა), ჰ. ბოგიძე (ჩოროა), ი. ბეჭიეკეი (დიანა), მ. ჩხეტიანშვილი (აგნესა), შ. ცხოვრებაია (ფილიპე), ო. ხიდაშელი (არკადი), თ. მეშვილდე (ზემდეგი), თ. პეროჭაშიაშვილი (ეპიტანნი), ჯ. ბუღუხაძე (ბერმანელი ტყეკი), ა. დეკბეკ (ეკიმი), თ. კეკოშვილი (ჭილაფი), მოსწავლეები ნინო მინდიაშვილი და მამეკა ხიდაშელი (ბადრის შვილები).

ახალი სპექტაკლი გამარჯვების 40 წლისთავს მიეძღვნა.

ᲒᲕᲘᲖᲛᲝᲑᲡ ᲞᲘᲝᲜᲔᲠᲣᲚᲘ ᲨᲐᲤᲮᲣᲚᲘ

ᲙᲝᲜᲯᲠᲘᲡ ᲞᲘᲝᲜᲔᲠᲣᲚᲛᲐ ᲑᲐᲜᲐᲯᲛᲐ „ᲬᲘᲗᲔᲚᲛᲐ ᲛᲘᲜᲐᲯᲛᲐ“ მიიღო პირველი ნაკადი — 800 მოსწავლე.

ᲑᲐᲕᲨᲕᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲬᲐᲠᲒᲣᲚᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲨᲐᲮᲐᲤᲮᲣᲚᲘ ᲙᲝᲢᲔᲯᲔᲑᲘ, ᲡᲞᲝᲠᲢᲣᲚᲘ ᲛᲝᲠᲬᲔᲚᲔᲑᲘ, ᲐᲢᲠᲐᲥᲪᲘᲝᲜᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲡᲞᲝᲠᲢᲣᲚᲘ ᲝᲐᲠᲐᲪᲔᲑᲘ. ᲛᲗᲐᲠᲣᲚᲐᲓ, ᲡᲐᲜᲐᲮᲐᲠᲗᲝᲜᲐᲓ ᲘᲡᲬᲠᲤᲔᲑᲔᲜ ᲙᲝᲛᲣᲜᲘᲡᲢᲣᲠ-ᲞᲘᲝᲜᲔᲠᲗᲐ ᲓᲐ ᲛᲣᲨᲐ-ᲛᲝᲡᲐᲛᲡᲐᲮᲣᲠᲔᲑᲘᲡ ᲓᲐᲡᲐᲮᲣᲠᲔᲑᲘᲡ ᲛᲣᲨᲐᲝᲑᲐᲗᲐ ᲓᲐᲛᲬᲔᲠᲚᲔᲑᲘ. ᲧᲝᲕᲔᲚᲘᲕᲔ ᲓᲦᲔᲡ ᲛᲘᲗ ᲐᲠᲐᲤᲠᲘᲡᲛᲝᲛᲪᲔᲚᲘ ᲗᲐᲕᲘᲡᲘᲗ ᲛᲘᲗᲘᲜᲔᲑᲣᲚᲘ ᲐᲠᲐᲤᲠᲘᲡᲛᲝᲛᲪᲔᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐᲜᲐᲮᲐᲠᲗᲝᲜᲐᲓ ᲓᲐᲛᲬᲔᲠᲚᲘ ᲞᲘᲝᲜᲔᲠᲣᲚᲘ ᲨᲐᲤᲮᲣᲚᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲜᲐᲙᲐᲓᲘ — 800 ᲛᲝᲡᲬᲐᲕᲚᲔ.

ᲑᲐᲕᲨᲕᲔᲑᲘᲡ ᲒᲐᲜᲐᲚᲒᲣᲚᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲨᲔᲛᲝᲬᲘᲚᲕᲘᲡ ᲓᲦᲔᲡ ᲛᲘᲗ ᲠᲐᲪᲐᲡ ᲐᲮᲚᲔᲑᲘ, ᲡᲐᲜᲘᲢᲐᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐ ᲡᲞᲝᲠᲢᲣᲚᲘ ᲜᲐᲬᲘᲚᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲐᲯᲔᲠᲔᲑᲔᲚᲘ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲘᲜᲬᲔᲣᲚᲘ.

**ᲙᲝᲜᲯᲠᲘᲡ ᲞᲘᲝᲜᲔᲠᲣᲚᲘ ᲨᲔᲜᲐᲯᲛᲘᲡ ᲛᲔᲠᲘᲜᲯᲘ ᲓᲐᲛᲬᲔᲠᲚᲔᲑᲘᲡ ᲛᲘᲖᲜᲘᲗ ᲛᲘᲛᲦᲔᲑᲘ